

Nr 173.

Av herr **Pettersson** i Hällbacken m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts förslag angående statsbidrag till vägunderhållet på landet.

I fjolårets statsverksproposition, avseende statsbidrag till vägunderhållet på landet, föreslog Kungl. Maj:t, att nämnda bidrag skulle utgå till vägdistriktet efter en uppskattad kostnad. I väckta motioner yrkades emellertid att statsbidraget skulle utgå på de verkliga kostnaderna för vägunderhållet. Efter beredning i vederbörande utskott beslöt riksdagen att, i likhet med vad som under många år prövats vara riktigt, statsbidraget skulle utgå på de verkliga kostnaderna. I årets statsverksproposition föreslår statsrådet och chefen för kommunikationsdepartementet att statsbidraget måtte utgå efter en uppskattad kostnad.

Det gångna året har visat att vägunderhållskostnaderna väsentligt nedgått, beroende till viss del av den minskade vägtrafiken men även därpå, att det varit en allmän strävan hos vägdistriktet till största möjliga sparsamhet. Farhågorna för att inte vägunderhållskostnaderna skulle kunna hållas rimligt låga under nu rådande statsfinansiella svårigheter, därest statsbidraget utginge på de verkliga underhållskostnaderna, ha sålunda icke besannats.

Att på förhand fastställa de grundbelopp för varje vägdistrikt, varå statsbidrag skall utgå, kommer aldrig att leda till full rättvisa, i många fall kommer det säkerligen att visa sig mycket orättvist. Att rätta en sådan orättvisa låter sig näppeligen göra, då besvär icke få anföras. Om underhållskostnaderna på grund av förhållanden, som väg- och vattenbyggnadsstyrelsen vid fördelningen icke kan förutse, komme att väsentligt överstiga de beräknade, skulle vägdistriktet själva ensamma få taga konsekvenserna därav. Erfarenheten har visat, att en oberäkneligt snörik vinter, svåra tjällossningsförhållanden eller mycket regnig eller också allt för torr sommar kunna väsentligt påverka väghållningskostnaderna i ogynnsam riktning.

Från vägdistriktets synpunkter och för vägskattebetalarna är det av synnerlig vikt att principen om bidrag beräknat efter verkliga underhållskostnaderna icke frångås.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att statsbidraget till vägunderhållet på landet skall, i likhet med vad som hittills gällt, utgå på de verkliga kostnaderna och för nästa budgetår med 85 procent samt att till ödebygdsväg och vinterväghållning å

sådan väg särskilt bidrag med tio procent lämnas av statsmedel utöver de 85 procenten och att för budgetåret 1941/42 anvisa ett anslag av 47 700 000 kronor, att avräknas mot automobilskattemedlen.

Stockholm i januari 1941.

		<i>Gust. Pettersson</i> i Hällbacken.
<i>Fr. Sundström.</i>	<i>E. W. Norén.</i>	<i>And. Hilding.</i>
<i>Gust. Rosander.</i>	<i>Axel Jansson,</i> Hällefors.	<i>Evald Ericsson</i> i Sörsjön.
• <i>Ernst Hage.</i>	<i>Uddo R. Jacobson.</i>	<i>Erik Johansson.</i>
<i>E. Oskar Åkerström.</i>	<i>Gösta Skoglund.</i>	<i>Evald Magnusson.</i>
<i>P. L. Persson</i> i Undersvik.	<i>A. Hermansson.</i>	<i>H. E. Nordström.</i>
<i>G. E. Holm.</i>	<i>Arvid Hallberg.</i>	<i>Jon. N. Jonsson.</i>
<i>Elof Hällgren.</i>	<i>Sigurd Lindholm.</i>	<i>Lars Lindahl.</i>
<i>Bertil Andersson.</i>	<i>Lars Jonsson</i> i Haverö.	<i>Aug. Spångberg.</i>
